मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। अग्निः। प्रगाथः (विषमा बृहती, समा सतोबृहती।

एना वो अग्निं नर्मसोर्जो नपतिमा हुवे।

प्रियं चेतिष्ठमर्तिं स्वध्वरं विश्वस्य दूतमुमृतम्॥ ७.०१६.०१

एना- एनम्। वः- त्वाम्। ऊर्जो नपातम्- शाक्तम्। प्रियम्- प्रेमभाजनम्। चितिष्ठम्- अतिशयेन चैतन्यवितरणशीलम्। अरितम्- विरक्तम्। स्वध्वरम्- शोभनध्वररहितकर्मवन्तम्। विश्वस्य-सर्वस्य यजमानस्य। दूतम्। अमृतम्- अमृतस्वरूपम्। अग्निम्- पावकं सत्क्रतुम्। आ हुवे-आह्रये॥१॥

स यौजते अरुषा विश्वभौजसा स दुंद्रवृत्स्वाहुतः।

सुब्रह्मा युज्ञः सुशमी वसूनां देवं राधो जनानाम्॥ ७.०१६.०२

सः- असावग्निः। विश्वभोजसा- सर्वपालको। अरुषा- रोचमानो प्राणतुरगो। योजते- योजयति। स्वाहुतः- सुष्ठु आहूतः। सः। दुद्रवत्- द्रवति। सुब्रह्मा- सुब्रह्मण्यः। यज्ञः- यज्ञस्यात्मा। सुश्रामी- शान्तिकरः। तम्। वसूनाम्- सम्पदाम्। देवम्- द्योतकम्। जनानाम्- विशाम्। राधः- ह्व्यमभिगच्छतु॥२॥

उदस्य शोचिरस्थाद्।जुह्वनस्य मीळ्हुषः।

उद्भासों अरुषासों दिविस्पृशः समुग्निमिन्धते नरः॥ ७.०१६.०३

आजुह्वानस्य- आहुतस्य। मीळ्हुषः- आनन्दकरस्य। अस्य- एतस्य। शोचिः- प्रकाशः। उदस्थात्- उत्तिष्ठति। अरुषासः- रोचमानाः। धूमासः- धूमाः। दिविस्पृशः- नभःस्पृशः। उद्गच्छिन्त। नरः- मनुष्याः। अग्निम्। सिमन्धते- उद्दीपयन्ति॥३॥

तं त्वां दूतं कृण्महे यशस्तमं देवाँ आ वीतये वह। विश्वां सूनो सहसो मर्तभोजना रास्व तद्यत्त्वेमहे॥ ७.०१६.०४

WEBOLIM

यशस्तमम् अतिशयेन कीर्तिमन्तम्। दूतम्। त्वा- त्वाम्। तम्। कृण्महे- कुर्मः। वीतये-हव्यग्रहणाय। देवान्। आ वह- प्रापय। सहसः सूनो- शक्तिज। यत्- यानि। त्वा- त्वत्तः। ईमहे-याचामहे तानि। विश्वा- सर्वाणि। मर्तभोजना- मनुष्याणां भोग्यानि कल्याणानि। रास्व-यच्छ॥४॥

त्वमेग्ने गृहपितिस्त्वं होता नो अध्वरे।

त्वं पोर्ता विश्ववार् प्रचेता यक्षि वेषि च वार्यम्॥ ७.०१६.०५

अग्ने। त्वम्। गृहपतिः- कुटुम्बपालकः। नः- अस्माकम्। अध्वरे- ध्वरविरोधिकर्मणि सर्वभृतिहतकर्मणि। त्वम्। होता- देवानामाह्वाता। त्वम्। पोता- रक्षकः। विश्ववार- सर्वैर्वरणीय। प्रचेताः- प्रकर्षचेतनः। यक्षि- यज। वार्यं- श्रेष्ठ्यम्। वेषि- कामय। च॥।५॥

कृधि रहां यर्जमानाय सुक्रताे त्वं हि रहाधा असि।

आ ने ऋते शिशीहि विश्वमृत्विजं सुशंसो यश्च दक्षते॥ ७.०१६.०६

यजमानाय- दानशीलाय। सुक्रतो- सत्क्रतो। रत्नम्- हितरमणीयभावनम्। कृधि- कुरु। त्वम्। हि- खलु। रत्नधाः- हितरमणीयभावनाधारकः। असि- भवसि। नः- अस्मान्। ऋते- धर्मे। शिशीहि- तीक्ष्णीकुरु। विश्वम्- सर्वम्। ऋत्विजम्- आचार्यम्। शिशीहि। यश्च। सुशंसः- शोभनस्तोता। दक्षते- वर्धते तं शिशीहि॥६॥

त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः।

यन्तारो ये मुघवनो जननिमूर्वान्दर्यन्त गोनीम्॥ ७.०१६.०७

ये। मघवानः- सम्पद्धन्तः। यन्तारः- नियमसम्पन्नाः। जनानाम्- जनेभ्यः। गोनाम् ऊर्वान्-गोसङ्घान् चिद्रिहमसमूहान् वा। दयन्त- यच्छन्ति। ते। स्वाहुत- सुष्ठु आहूत। अग्ने। त्वे- त्विय। सूरयः- मेधाविनः। प्रियासः- प्रियाः। सन्तु- भवन्तु॥७॥

येषामिळा घृतहसस्ता दुरोण आँ अपि प्राता निषीदिति।

ताँस्त्रीयस्व सहस्य दुहो निदो यच्छो नः शर्मे दीर्घश्रुत्॥ ७.०१६.०८

येषाम् । घृतहस्ता- दीप्तभुजा । इळा- वाग्देवी । प्राता- पूर्णा । अपि- च । दुरोणे- सद्मि । निषीदित- उपविश्वाति । तान् । सहस्य- सहसे शक्तये । दुहः- द्रोग्धुः । निदः- निन्दकात् । त्रायस्व-पालय । नः- अस्मभ्यम् । दीर्घश्चत्- दीर्घकालप्रसिद्धम् । शर्म- भद्रम् । यच्छ- देहि ॥८ ॥

स मुन्द्रयां च जिह्नया विह्नरासा विदुष्टरः।

अमें र्यिं मुघर्वस्वो नु आ वेह हव्यद्गितिं च सूद्य॥ ७.०१६.०९

सः- असौ त्वम्। मन्द्रया- सुखकर्या। जिह्नया- ज्वालया। आसा- मुखेन। विह्नः- वोढा। विदुष्टरः- विद्वत्तरः। अग्ने। मघवद्भग्नः- हृत्यवद्भग्नः। रियम्- दानयोग्यधनम्। नः- अस्मभ्यम्। आ वह। हृत्यदातिम्- हृत्यदानम्। च- अपि। सूद्य- प्रेरय॥९॥

ये राधाँसि दद्त्यश्यां मुघा कामेन श्रवसो मुहः।

ताँ अहंसः पिपृहि पुर्तृभिष्ट्वं शतं पूर्भिर्यविष्ठ्य॥ ७.०१६.१०

महः- महत्याः। श्रवसः- श्रुत्याः। कामेन- इच्छया। ये। राधांसि- संसिद्धीः। अश्वया मघा-प्राणतुरगसम्पदः। ददित- यच्छिन्ति। तान्। पर्तृभिः- रक्षाशक्तिभिः। शतं पूर्भिः-अनन्तरक्षावरणैः। यविष्ठच- युवतम्। अंहसः- अघात्। पिपृहि- पालय ॥१०॥

देवो वो द्रविणोदाः पूर्णां विवष्टासिचम्।

उद्घी सिञ्चध्वमुपे वा पृणध्वमादिद्वी देव औहते॥ ७.०१६.११

देवः। द्रविणोदाः- सम्पद्दायकः। वः- युष्माकम्। पूर्णां- सोमरसपूर्णाम्। आसिचम्- आसिक्तां स्रुचम्। विवष्टि- कामयते। उत् सिञ्चध्वम्- क्षारयत। पृणध्वम्- पूरयत। देवः- द्योतनशीलोग्निः। वः- युष्मान्। ओहते- वहति॥११॥

तं होतारमध्वरस्य प्रचेतसं विह्नं देवा अंकृण्वत। द्याति रत्नं विधते सुवीर्यमुप्तिर्जनाय दाशुषे॥ ७.०१६.१२

WEBOLIM

होतारम्- देवानामाह्वातारम्। अध्वरस्य- ध्वरिवरोधिकर्मणः सर्वभूतिहितकर्मणः। प्रचेतसम्-प्रज्ञापकम्। विह्नम्- वोढारम्। तम्। अकृण्वत- अकुर्वन्। विधते- परिचरते। दाशुषे- दात्रे। जनाय। सुवीर्यं- शोभनवीर्यसम्पन्नम्। रत्नम्। द्धाति- यच्छिति ॥१२॥

WEBOLIM